द्वयोःस्त्रीपुंसयोः नृशंसंनिर्घमैथुनासक्तयोर्वधस्तस्यकर्तारं ॥ २७॥२८॥२९॥३०॥३१॥ प्राप्तंत्वात्वां ॥३२॥३३॥ ३४ ॥ इतिआदिपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेअष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ॥ ११८ ॥ ॥७॥ ॥७॥ तमिति राजातिक्रम्यतंपर्यदेवयदितिसंबंधः कीदृशंतंव्यतीतंमारितमित्यर्थः ॥ १ ॥ कामजालंविधित्साजालं ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ देवैस्सक्तस्य अपुत्रतयास्वर्गमनानर्ह

द्वयोर्नृशंसकर्तारमवशंकाममोहितं ॥ जीवितांतकरोभावएवमेवागमिष्यति ॥ २७ ॥ अहंहिकिंदमोनामतपसाभावितोमुनिः ॥ व्यपत्रपन्मनुष्याणांमृग्यांमैथुनमाचरं ॥ २८ ॥ मृगोभूत्वामृगैःसार्धंचरामिगहनेवने ॥ नतुतेब्रह्महत्येयंभविष्यत्यविजानतः ॥ २९ ॥ मृगरूपधरंहत्वामामेवंकाममोहितं ॥ अस्य तुत्वंफलंमूढप्राप्स्यसीदृशमेवहि ॥ ३० ॥ प्रिययासहसंवासंप्राप्यकामविमोहितः ॥ त्वमप्यस्यामवस्थायांप्रेतलोकंगमिष्यसि ॥ ३१ ॥ अंतकालेहिसंवासंययागंतासिकांतया ॥ प्रेतराजपुरंप्राप्तंसर्वभूतदुरत्ययं ॥ भक्त्यामतिमतांश्रेष्ठसैवत्वाऽनुगमिष्यति ॥ ३२ ॥ वर्तमानःसुखेदुःखंयथाहंप्रापितस्त्वया ॥ तथात्वांचसुखंप्राप्तंदुःखमभ्यागमिष्यति ॥ ३३ ॥ वैशंपायनउवाच एवमुक्त्वासुदुःखार्तोजीवितात्सव्यमुच्यत ॥ मृगःपांडुश्चदुःखार्तःक्षणेनसमपद्यत ॥ ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआदिपर्वणिसंभवपर्वणिपांडुमृगशापेऽअष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ॥७॥ ॥७॥ वैशंपायनउवाच तंव्यतीतमतिक्रम्यराजास्वमिवबांधवं ॥ सभार्यःशोकदुःखार्तःपर्यदेवयदातुरः ॥ १ ॥ पांडुरुवाच सतामपिकुलेजाताःकर्मणाबतदुर्गतिं ॥ प्राप्नुवंत्यकृतात्मानःकामजालविमोहिताः ॥ २ ॥ शश्वद्धर्मात्मनाजातोबालएवपितामम ॥ जीवितांतमनुप्राप्तःकामात्मैवेतिनःश्रुतं ॥ ३ ॥ तस्यकामात्मनःक्षेत्रेराज्ञःसंयतवागृषिः ॥ कृष्णद्वैपायनःसाक्षाद्भगवान्मामजीजनत् ॥ ४ ॥ तस्याद्यव्यसनेबुद्धिःसंजातेयंममाधमा ॥ त्यक्तस्यदेवैरनयान्मृगयांपरिधावतः ॥ ५ ॥ मोक्षमेवव्यवस्यामिबंधोहिव्यसनंमहत् ॥ सुवृत्तिमनुवर्तिष्येतामहंपितुरव्ययां ॥ ६ ॥ अतीवतपसात्मानंयोजयिष्याम्यसंशयं ॥ तस्मादेकोऽहमेकाकीएकैकस्मिन्वनस्पतौ ॥ ७ ॥ चरन्भैक्ष्यंमुनिर्मुंडश्चरिष्याम्याश्रमानिमान् ॥ पांसुनासमवच्छन्नःशून्यागारकृतालयः ॥ ८ ॥ वृक्षमूलनिकेतोवात्यक्तसर्वप्रियाप्रियः ॥ नशोचन्नप्रहृष्यंश्चतुल्यनिंदात्मसंस्तुतिः ॥ ९ ॥

त्वात् ॥ ५ ॥ मोक्षंमोक्षमार्गं व्यवस्यामिनिश्चिनोमिश्रेयस्करत्वेन तत्रहिपुत्राद्यनपेक्षादृष्टाकिंप्रजायाकरिष्यामोयेषांनोऽयमात्मायंलोकइति इष्टमेवैतज्जातमित्याह बंधोहीति बंधःपुत्रैषणादिः सुवृत्तिंब्रह्मचर्याख्यांवृत्तिं पितुर्व्यासस्य ॥ ६ ॥ तपसाश्रवणमननात्मकेनालोचनेन आत्मानं चित्तंयोजयिष्यामिसमाधातुमिच्छामि तत्रसाधनान्याह तस्मादिति एकःस्त्रीहीनः एकाकी शिष्यादिभिःसहायैर्हीनः ॥ ७ ॥ इमान्वानप्रस्थाश्रमान्सन्निहितान् पांसुनेतिभूमिशायित्वमुक्तं ॥ ८ ॥ ९॥

Digitized by Google